

[Gudme.]

Misforståelserne finder jeg i, at forslagsstillerne taler om, at vi afkriminaliserer mindre forbrydelser. Der er nogle, der har talt om det, men vi har ikke gjort det. Vi har ikke med de ændringer, vi har gennemført, foretaget en afkriminalisering, men derimod har vi gjort det, at vi på visse punkter har sat strafferammerne ned. Det sidste finder jeg var rigtig.

Når man videre taler om, at man skal give bøde for tyveri, så anser jeg det også for at være en misforståelse og en endnu større misforståelse, når man taler om, at denne bøde skal søges inddrevet, for det vil jo i almindelighed være umuligt. Mennesker, der stjæler, stjæler nok, fordi de ingen penge har, og så er det en temmelig absurd forestilling, at man bagefter skulle være i stand til at kunne inddrive bøder hos dem. Det er et andet problem, der er tale om, når man kriminalpolitisk skal behandle en forbrydelse som tyveri, og det er i hvert fald ikke bøder, der er vejen.

Det er også en misforståelse, når man tror, at vejen går i retning af at få flere lukkede fængsler. Der har på det seneste været nogen diskussion om forholdet mellem lukkede og åbne fængsler, og jeg har selv i nogen grad taget del i denne diskussion, men jeg vil gerne sige, at det er en stor misforståelse, hvis man tror, at vi skulle lukke vore fængsler mere, end vi har gjort hidtil. Det, der er tale om, er, at vi både i de lukkede og de åbne fængsler skal fortsætte den linje i retning af større frihed for de indsatte, som vi har begyndt, men de udgangs- og besøgstiladelser, som vi giver, skal vi administrere med varsomhed.

Må jeg så endelig sige, at jeg finder den gode vilje — og det er altså ikke blot i delyriske ord om den ranke ryg og solskinnets — i betragtningen om, at man skal give erstatning til dem, der er ofre for forbrydelser, og at de skyldige så vidt muligt skal medvirke til, at erstatningen gives. Det er en tanke, som vi også har dyrket i det radikale venstre. Den indeholder to ting, altså dels, at der skal gives erstatning til dem, der rammes af forbrydelser, dels at de, der udøver forbrydelsen, selv skal bidrage til erstatningen.

Det første led heraf, altså at ofre for forbrydelser skal have en erstatning fra staten,

blev der jo i fjor nedsat et udvalg til at arbejde med, først og fremmest på initiativ af den nuværende justitsminister og i øvrigt af det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre. Jeg ved, at dette udvalg arbejder, og jeg synes, det har en rigtig tanke.

Det andet led, dette, at den, der har begået forbrydelsen, skal bidrage selv også, selv om jeg har svært ved at se, hvordan vi i praksis kan gennemføre det, kan vi så hægte på dette udvalgs kommissorium eller måske blot stille nogle spørgsmål i retsudvalget herom, således at dette emne kan blive videredyrket. Men at nedsætte et særskilt udvalg til dette formål, sådan som forslagsstillerne er inde på, mener jeg ikke sagen kan bære.

Adam Møller (KF):

Ligesom den radikale ordfører har jeg også den indstilling at se så alvorligt på dette forslag, som jeg er i stand til. Forslaget er jo uægtelig noget særpræget. Jeg har bemærket, at det er fremsat af 5 medlemmer af fremskridtspartiet. Jeg har også bemærket, at der imellem de 5 medlemmer ikke er nogen af fremskridtspartiets jurister. Jeg ved ikke, om det er en tilfældighed, men det giver mig da anledning til at spørge ordføreren for forslagsstillerne, om det er fremskridtspartiet, der står bag dette forslag, eller om det er et forslag, som kun de 5 medlemmer, der her står nævnt ved navn, står bag ved. Jeg kunne i øvrigt godt forstå hvis juristerne i fremskridtspartiet ville have lidt vanskeligt ved at være medforlagsstillere til dette forslag.

Jeg kan i meget høj grad henholde mig til den omfattende gennemgang af forslaget og de bemærkninger om det, som justitsministeren har givet her, idet jeg stort set er enig i de bemærkninger, der er fremsat.

Jeg vil gerne sige om de bemærkninger, som ledsager forslaget fra forslagsstillerens side, at de jo er meget særprægede og holdt i en lidt anden sprogtone, end vi måske er vant til herinde. Jeg tror, der blev sagt, det var noget lyrisk. Nogle ville måske komme med udtryk som, at det var noget barnligt, men personlig vil jeg da foretrække at sige, at mig forekommer denne tone at være romantisk naiv, således som den er kommet til udtryk her.